

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Chrudimi rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] samosoudcem [celé jméno řešitele],

takto:

Obžalované

- I. [celé jméno obžalované], narozená dne [datum], trvale bytem [adresa obžalované], zdržující se na adrese [obec a číslo],
- II. společnost [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa obžalované],

jsou vinny, že

[celé jméno obžalované]

na základě plné moci ze dne [datum] udělené tehdejším jednatelem společnosti [právnícká osoba], [jméno] [příjmení], [datum narození], oprávněná k jednání za tuto společnost zahrnula do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce září [rok], které podala za společnost dne [datum] na finančním úřadě v [obec], fakturu [číslo] ze dne [datum] na částku 1, 300.000 Kč plus 21% DPH ve výši 273.000 Kč vystavenou [právnícká osoba] for [právnícká osoba], za kterou na základě generální plné moci taktéž jednala, i když věděla, že deklarované zdanitelné plnění neproběhlo a tedy že uplatněný nárok na odpočet DPH není oprávněný, neboť tvrzené zdanitelné plnění nebylo uskutečněno; tímto způsobem tak předstírala, že [právnícká osoba] x [právnícká osoba] vznikl nárok na odpočet DPH o částku 273.000 Kč vyšší, než tomu tak ve skutečnosti bylo, čímž zamýšlela zkrátit daň z přidané hodnoty o tuto částku, k čemuž však z důvodu zásahu finančního úřadu nedošlo,

společnost [právnícká osoba],

jednajíce [celé jméno obžalované], která společnost zastupovala na základě plné moci ze dne [datum] udělené tehdejším jednatelem společnosti [právnícká osoba] [jméno] [příjmení], [datum narození], zahrnuje do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce září [rok], které podala dne [datum] na finančním úřadě v [obec], fakturu [číslo] ze dne [datum] na částku 1, 300.000 Kč plus 21% DPH ve výši 273.000 Kč vystavenou [právnícká osoba] for [právnícká osoba], za kterou na základě generální plné moci taktéž jednala [celé jméno obžalované], i když věděla, že deklarované zdanitelné plnění neproběhlo a tedy že uplatněný nárok na odpočet DPH není oprávněný, neboť tvrzené zdanitelné plnění nebylo uskutečněno; tímto způsobem tak předstírala, že společnosti [právnícká osoba] vznikl nárok na odpočet DPH o částku 273.000 Kč vyšší, než tomu tak ve skutečnosti bylo, čímž zamýšlela zkrátit daň z přidané hodnoty o tuto částku, k čemuž však z důvodu zásahu finančního úřadu nedošlo,

tedy

[celé jméno obžalované]

ve větším rozsahu se pokusila zkrátit daň, přičemž k dokonání tr. činu nedošlo,

společnost [právnícká osoba],

ve větším rozsahu se pokusila zkrátit daň, přičemž k dokonání tr. činu nedošlo,

čímž spáchaly

[celé jméno obžalované]

přechin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

společnost [právnícká osoba],

přechin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku,

ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzují se

[celé jméno obžalované]

podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho (1) roku.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání dvou (2) let.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku soud ukládá obžalované trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zastupování obchodních korporací, a to jednak co by statutární zástupce obchodní korporace, tak i na základě plné moci, či jiného právního titulu, a to na dobu dvou (2) let.

společnost [právnícká osoba]

podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 18 odst. 1, 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim a § 68 odst. 1 tr. zákoníku k peněžitému trestu 20 denních sazeb ve výši 1.000 Kč, v celkové výměře 20.000Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [příjmení] úřad pro Pardubický kraj, [anonymizováno] pracoviště v [obec], [IČO], se sídlem [adresa], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státním zástupcem byla dne [datum] ke zdejšímu soudu podána obžaloba na [celé jméno obžalované]

a společnost [právnícká osoba] pro skutek v ní uvedený, v němž spatřoval u obou obžalovaných naplnění znaků skutkové podstaty přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku.

2. V dokazování provedeném v hlavním líčení, zejména ze svědeckých výpovědí a z listinných důkazů soud zjistil skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku.

3. Obžalovaná [celé jméno obžalované] v rámci své výpovědi učiněné u hlavního líčení dne [datum] popřela, že by se dopustila nezákonného jednání. Uvedla, že ve společnostech [anonymizováno] a [příjmení] for you (dále jen, „Wfy“) působila jako účetní, přičemž disponovala plnou mocí k podepisování smluv, vyzvedání písemností a jednání s finančním úřadem. [jméno] [příjmení] byl pouze formální jednatel, byl to strýc [jméno] [příjmení]. Společnosti [anonymizováno] a [anonymizováno] řídil pan [příjmení]. Obžalovaná nevykonávala řídicí činnost, její role byla pouze administrativní. [jméno] [příjmení] jí zadával pracovní úkoly, byl jejím přímým nadřízeným. Obžalovaná měla přístup do datových schránek [anonymizováno] a [anonymizováno]. Podání daňových přiznání prováděla prostřednictvím účetního systému a registračního studia. Obžalovaná měla přístup k bankovním účtům [anonymizováno], u [anonymizováno] si není jistá. Platby faktur a výplat ukrajinským dělníkům probíhaly většinou v hotovosti. Výplaty se prováděly v kanceláři v [obec], nebo je pan [příjmení], či ostatní pracovníci, kteří měli dělníky na starosti, prováděli přímo na stavbě. Příjmy byly evidovány pokladními doklady, pokud se k obžalované dostaly. Obě společnosti měly v účetnictví velký nepořádek. [anonymizováno] a [anonymizováno] fungovaly jako korporace firem. Podle pana [příjmení] měla být [právnícká osoba] stavební firma a [anonymizováno] personální agentura. Společnost [anonymizováno] byla v září roku [rok] převedena na nového majitele. Obžalovaná byla přítomna u sepsání smlouvy, ale k zápisu do obchodního rejstříku nedošlo. Důvodem převodu byla skutečnost, že si [příjmení] vždy našel spolupracovníky, kteří mu hodně slíbili, ale poté si od něho spíše napůjčovali peníze a došlo ke krachu firmy. Z toho důvodu, že končila [právnícká osoba] se vystavila i ta faktura od [anonymizováno] na [anonymizováno]. Co se týče patentu pana [příjmení] st., tak pan [příjmení] slíbil

panu [příjmení], že jeho patent prodá do zahraničí. Cena patentu se měla pohybovat okolo půl miliardy korun a firmě pana [příjmení] mělo připadnout 5 %. Základní faktury ve společnosti vystavovala sekretářka [jméno] [příjmení]. Pokud se jednalo o větší částku, tak faktury vystavovala obžalovaná. Co se týkalo patentu, tak tam obžalovaná dostala vždy jen částku od pana [příjmení], která jí byla následně od pana [příjmení] potvrzena. Jelikož byl [příjmení] v insolventi, probíhala fakturace na právníckou osobu, nikoliv přímo na něj. Obžalovaná k tomu nikdy neviděla podklady a nemá informace, jak probíhaly práce na patentu. Jednalo se o tlumiče výfukových plynů do auta. Společnost [anonymizováno] poskytla pracovní sílu [právnícká osoba], měli ji od ukrajinského předáka, druhý byl moldavec a třetí osoba, která dodávala ty dělníky, byl pan [příjmení]. Na smlouvu mezi [anonymizováno] a [anonymizováno] pracovalo okolo 10 až 12 dělníků. Dělníci pracovali v sídle [anonymizováno] v [anonymizováno]. Společnost [anonymizováno] měla pouze fakturu za 1.300.000Kč, co se týkalo toho patentu. Faktura byla uhrazena v sedmi splátkách po 200.000Kč v rámci kanceláře v hotovosti. Doklady vypisovala obžalovaná za přítomnosti [příjmení]. Obžalované bylo řečeno, že se [anonymizováno] prodává a na patentu spolupráce pokračuje ve [anonymizováno] a aby to bylo prokazatelné, tak se přefakturuje část prací na patentu. [anonymizováno] měla tedy pokračovat v patentu. Patent měl mít ve finále hodnotu půl miliardy a do společnosti mělo přijít 5 % z té půl miliardy. Pokyn k vystavení předmětné faktury dal obžalované pan [příjmení] v kanceláři a pan [příjmení] jí do telefonu odsouhlasil, že jí má vystavit. Na faktuře není uvedeno, že je vystavena za patent. Je to tam za práce, protože obžalované nikdy nikdo nepředložil, že na patent je sepsaná smlouva. Z rozhodnutí pana [příjmení] neproběhl daný kontrakt přímo mezi společnostmi [anonymizováno] a

[anonymizováno]. [příjmení] příznání za [anonymizováno] a [anonymizováno] podávala obžalovaná. Stávalo se tak po hlasitých konzultacích, neboť jí byly pozdě předkládány doklady, proto nestíhala příznání podat v termínu. Činnost obžalované ve [právnícká osoba] skončila s jejím prodejem v říjnu [rok]. Do konce roku [rok] obžalovaná ještě dohledávala doklady, které se týkaly období od ledna do října, ale už nepokračovala v nových věcech. Ve [anonymizováno] probíhalo podávání daňových příznání také se zpožděním. Co se týká příznání za září [rok], tak obžalovaná podala řádné daňové příznání a při jeho zpracování zjistila, že jí sekretářka přehrála starší data. Obžalovaná nejdříve zpracovala DPH za půlku měsíce, a když viděla, že ta čísla jsou nižší, tak znovu otevřela účetnictví, udělala opravné daňové příznání a to samé s kontrolním hlášením. Původní verzi neopravila, neboť již byla uzavřená a nešla znovu otevřít. Poté odeslala datovou schránkou DPH a kontrolní hlášení. Bohužel to finančním úřadu asi neprošlo systémem a zaevidovalo se jen řádné daňové příznání. Jak řádné daňové příznání, tak i to opravné, posílala obžalovaná jednou datovou zprávou. Obžalovaná zjistila v červnu roku [rok], kdy chtěla předávat veškeré účetnictví společnosti a kontrolovala na finančním úřadu, jaká jim dorazila daňová příznání, že tam mají jen to řádné daňové příznání. Proto následně podala dodatečné daňové příznání.

4. Opatrovník obžalované právnícké osoby uvedl, že provedenou fakturaci mezi [právnícká osoba] a [anonymizováno] a poté mezi [anonymizováno] a [anonymizováno], považuje za logickou. Pokud [anonymizováno] vystavil [anonymizováno] nějaké faktury, znamená to, že pro ně provedl nějakou práci. Středstav měl pro [anonymizováno] zajistit nějaké práce na patentu, sám patent nekupoval. Za to dostal zapláceno ty 2.000.000 Kč. Pravděpodobně poté bylo rozhodnuto, že ty práce už nebude dělat [anonymizováno], ale bude je dělat [anonymizováno]. Čili je logické, že pokud část bude dělat [anonymizováno], tak si nechá přefakturovat část peněz v rozsahu těch prací od [anonymizováno]. Bylo by naopak nelogické, pokud by fakturovali opačně.

5. Obě obžalované jsou však ze spáchání trestné činnosti usvědčovány ostatními provedenými důkazy. Svědek [jméno] [příjmení], jednatel společnosti [příjmení], označil obžalovanou [celé jméno obžalované] jako osobu, která [právnícká osoba] fakticky řídila prostřednictvím plné moci, kterou jí svědek udělil. Svědek vypověděl, že jej požádal jeho synovec [jméno] [příjmení], aby se stal na dva měsíce jednatel [právnícká osoba], protože on sám být jednatel nemůže. Poté se měla společnost [právnícká osoba] přepsat na jinou osobu. Svědek s tím souhlasil a převedl pravomoc jednat jménem společnosti na paní [celé jméno obžalované], která připravila pro převod společnosti všechny písemnosti, které poté svědek podepsal. Svědek byl již dříve jednatel [právnícká osoba], kterou řídila rovněž obžalovaná [celé jméno obžalované], proto jí plně důvěřoval. Svědek neměl jakékoliv povědomí o fungování [právnícká osoba]. Pro společnost nic nevykonával, neměl přístup do její datové schránky, ani neovládal její bankovní účet. To vše činila paní [celé jméno obžalované]. Svědek nemá žádné informace ohledně faktury mezi [právnícká osoba] a [anonymizováno] na částku 1.300.000 Kč.

6. Svědek [příjmení] [jméno], jednatel společnosti [příjmení], vypověděl, že se s obžalovanou [celé jméno obžalované] poznal přes [jméno] [příjmení], s nímž se zná prostřednictvím jeho syna. Uvedl, že jej [celé jméno obžalované] s [příjmení] poprosili, zda by jim mohl dělat papírového jednatele, šlo o bezplatnou přátelskou [anonymizováno]. O společnosti toho svědek moc nevěděl, mělo se snad jednat o nějakou personální agenturu. Do činnosti společnosti svědek nezasahoval, ani jej nikdo o její činnosti neinformoval. Neviděl žádné faktury [právnícká osoba], nějaké listiny v [obec] podepisoval, když se společnost přebírala, byl tam i původní majitel pan [příjmení] [jméno] daňové příznání se měla starat paní [celé jméno obžalované], svědka o tom moc neinformovala, jen mu občas řekla, že je vše v pořádku. Z titulu postavení jednatele společnosti [příjmení] svědka pouze v jednom případě kontaktoval nějaký pán,

že mu paní [celé jméno obžalované] zprostředkovala stavbu domu ve [obec] a asi to neprobíhalo úplně dobře, neboť mu pán říkal, že jej obrali o peníze. Jiné záležitosti v souvislosti se [právnícká osoba] svědek neřešil. Vztah paní [celé jméno obžalované] a pana [příjmení] byl podle svědka asi blízký, spolupracovali spolu, byli v denním kontaktu. Nevšiml si u nich nějakého funkčního rozdělení, byli dle něj postaveni na roveň. Obžalovaná [celé jméno obžalované] dělala ve společnosti veškeré papíry. Svědek neví, či je podpis na rámcové smlouvě uzavřené mezi společnostmi [anonymizováno] a [anonymizováno]. Měl by být jeho, ale paní [celé jméno obžalované] neměla problém si sama něco podepsat. Byl z něj udělán bílý kuň. Fakturu mezi [anonymizováno] a [anonymizováno] na částku 1.300.000 Kč svědek nikdy neviděl. Svědek chtěl, aby obžalovaná [celé jméno obžalované] jeho účast ve [právnícká osoba] zrušila, neboť to vše bylo řešeno přes ni, ale neví, jestli to udělala. S [celé jméno obžalované] se rozhádal, protože jí půjčil nějaké peníze, které mu nevrátila.

7. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že ve [právnícká osoba] vykonával funkci personálního ředitele, najímal lidi na práci a ve [právnícká osoba] už pracoval jenom okrajově, než ho zavřeli. Pracovní smlouvu s ním uzavírala obžalovaná [celé jméno obžalované] prostřednictvím jednatelů. Společnosti [anonymizováno] a [anonymizováno] řídila neoficiálně paní [celé jméno obžalované], která k tomu měla vytvořené od jednatelů generální plné moci. Nadřízeným paní [celé jméno obžalované] ve [anonymizováno] byl nějakým způsobem pan [příjmení], svědek to dle svých slov nebyl. Svědek neví, od kterého roku fungovala [právnícká osoba]. Založila ji asi paní [celé jméno obžalované]. Společnost [anonymizováno] kupovali jako personální agenturu, ale pak zjistili, že jsme byli podvedeni, nebyly zaplacené kauce a společnost nemohla fungovat jako personální agentura. Ve [právnícká osoba] byl jednatelem pan [příjmení], ale k činnosti společnosti nebyl svědek schopen nic dalšího sdělit. Na nějaké bázi [právnícká osoba] a [anonymizováno] spolupracovaly. Na [právnícká osoba] se nabrali lidi a do [anonymizováno] se dali na stavební práce. Svědek neměl přístup k bankovním účtům ani k datovým schránkám žádné ze zmíněných společností. Svědek byl požádán paní [celé jméno obžalované], jestli by nesehnal nového jednatele [příjmení], protože ten současný to nechtěl již vykonávat. Svědek proto sehnal pana [příjmení], který měl zájem o nedoplatený automobil BMW X5, který se ve společnosti nacházel. Tímto automobilem jezdila paní [celé jméno obžalované]. Jakým způsobem budou využity utržené prostředky [právnícká osoba] bylo v pravomoci paní [celé jméno obžalované]. Společnost získávala zakázky tím způsobem, že paní [celé jméno obžalované] úzce spolupracovala s panem [příjmení], který dělal ve stavebnictví a řešila s ním tyto věci dál i poté, co se již svědek nacházel ve vazbě. Ohledně finančních toků ve [právnícká osoba] to bylo totéž. Na bázi generální plné moci to řešila paní [celé jméno obžalované]. [příjmení] přiznání za [právnícká osoba] a [anonymizováno] podávala paní [celé jméno obžalované], která rovněž za tyto společnosti vystavovala faktury. Svědek se nijak neangažoval ohledně toho, zda je daňová povinnost vůči České republice plněna. Co se týká osoby [jméno] [příjmení], tak ten s paní [celé jméno obžalované] řešil nějaké zahraniční pracovníky, kteří měli dělat někde v [anonymizováno], což ale nakonec nedopadlo. Společnost [anonymizováno] ani [anonymizováno] nemají na patentu pana [příjmení] st. žádný finanční profit. Podle svědka se [právnícká osoba] a [anonymizováno] určitě nepodílely na vývoji patentu. Svědek nemá informace o tom, zda probíhala nějaká vzájemná fakturace mezi společnostmi [anonymizováno] a [anonymizováno]. Určitě v tomto směru neudílel obžalované [celé jméno obžalované] žádné pokyny.

8. Svědek [jméno] [příjmení] ml. vypověděl, že je jednatelem [právnícká osoba], která potřebovala zahraniční pracovníky za účelem kovovýroby. Od svého otce dostal svědek kontakt na pana [příjmení], s nímž řešil dodání pracovníků na jeho zakázku dle jím určených parametrů. [příjmení] [právnícká osoba] vystupoval jednatel [jméno] [příjmení] a paní [celé jméno obžalované]. S panem [příjmení] komunikoval svědek asi jednou nebo dvakrát, podepisovali spolu smluvní dokumenty, jež se týkaly lidí, kteří měli do [anonymizováno] přijít za účelem výkonu dané práce. Pracovníci měli být poskytnuti [právnícká

[osoba], dokumentaci k tomu připravoval někdo z firmy [anonymizováno]. Svědek žádal o 4-6 pracovníků, [osoba] jednalo se o svařování kovových palet. Nakonec u něj v [obec] v období od července do září pracovalo 4-5 osob. Tito pracovníci bydleli na ubytovně v [obec], což zajišťoval pan [příjmení]. Paní [celé jméno obžalované] se ve společnosti pohybovala a svědek věděl, že je účetní, protože s ní řešil faktury, doklady a podobné záležitosti. Technickou stránku věci svědek řešil s panem [příjmení], administrativní věci řešil s paní [celé jméno obžalované]. S panem [příjmení] se svědek setkal okrajově, nic s ním neřešil. Svědek měl dojednané ještě další pracovníky na výrobu dílců pro patentový výzkum. Jednalo se o dílce do výfukového systému osobního automobilu. Neví, kolik pracovalo na této zakázce osob, protože se práce neodehrávaly u něj na provozovně v [obec]. Svědek neví, kde tyto práce fakticky proběhly. Tyto práce si objednal u [právníká osoba], která byla nějakým způsobem propojená se [právníká osoba]. Svědka nezajímalo, na kterou z těchto společností bude faktura vystavená, on potřeboval hlavně vykonanou práci. Jaké množství prací proběhlo, kolik lidí je provádělo a kolik ty práce stály, svědek neuvedl, neboť dle svých slov nemá účetnictví v hlavě. Jaká bude konečná úhrada za provedenou práci, počítal podle kil materiálu železa. Svědek věděl,

že dílec bude vážit například jeden kilogram a bylo určité množství dílců v určitém váhovém objemu. Řádově to byly 2- 3 tuny. Každý výrobek ve strojírenské výrobě se hodnotí podle pracnosti a podle ní je daná cena za kilogram. V tomto případě byla cena za kilogram nějakých zhruba 180 Kč. Svědek poskytl pracovníkům pouze výkresovou dokumentaci. Materiál a prostory pro výrobu si zajišťovali sami. Průběh prací svědek nekontroloval, neměl důvod, byl vytížený jinými pracemi. Časový horizont pro vykonání těchto prací byl v řádech jednotek měsíců. Finální produkt přebíral svědek v sídle své společnosti v [obec], předával mu jej nějaký pan [příjmení]. Ten produkt je velký tak do ruky. Zbytky tun materiálu se použily na vývoj a měření. Že bude potřeba tři tuny materiálu na výrobek, který v konečné fázi byl do ruky, měl svědek upřesněné tak, že se to lišilo rozměrem, tloušťkou materiálu a od jedné varianty výrobku bylo uděláno třeba šedesát variant. Předmětem faktur byla práce i materiál, avšak zda to bylo ve fakturách rozděleno, svědek neví. Dle odhadu svědka byli na tyto práce potřeba 2-4 lidi. Svědek nedostával žádný seznam, kde by byl uveden počet hodin a počet dní a kolik prací bylo provedeno, protože si objednal výrobek. Na práce byla uzavřena nějaká objednávka, ale jestli byla písemná, si svědek nepamatuje. Výroba dílů patentu byla určena pro svědkova otce [jméno] [příjmení] st. Svědek neví, jestli jeho otec věděl, kde výroba probíhala. Úhrady vyfakturovaných částek probíhaly výhradně v hotovosti.

9. Svědek [jméno] [příjmení] st. uvedl, že s obžalovanou [celé jméno obžalované] jej seznámil [jméno] [příjmení], se kterým se setkal asi před osmi lety při nějaké obchodní příležitosti. Se [právníká osoba] svědek nepřišel do styku, se [právníká osoba] měl nějaké pracovní záležitosti, nechával si u nich něco vyrábět okolo tlumiče hluku při vývoji patentu. Společnosti [anonymizováno] a [anonymizováno] svým způsobem zastupovala paní [celé jméno obžalované] a někdy pan [příjmení] [jméno], které si nechal svědek u [právníká osoba] vyrábět, měly souvislost s patentem. Řádově šlo o stotisícový objem prací. Majitelem patentu je v současné době svědkův syn. Mezi oprávněnými osobami, které by v budoucnu mohly získat profit z patentu, nejsou [právníká osoba] ani [anonymizováno]. Společnosti [anonymizováno] ani [anonymizováno] v žádném případě nevnesly nějaký prvek do vývoje patentu. Společnost [anonymizováno] nevyráběla nic pro patent, maximálně nějaké podsestavy, možná nějaký typ výpalku a část svařence. Tyto práci mohl vykonávat kvalifikovaný svářeč. Uvedené záležitosti se [právníká osoba] řešil svědkův syn, který to dále kompletoval. Svědek netuší, kde samotné práce probíhaly, ve výrobě nikdy nebyl, vždy jenom v kanceláři v [obec]. Výsledek práce přebíral svědkův syn, který ho dále kompletoval. Syn mu pomáhal v rámci patentu s výrobou a postupně se zapojoval i do některých konstrukčních a vývojových prací. Svědek se označil spíše za duchovního otce patentu, samotnou výrobu měl na starosti spíše jeho syn. Svědek poskytoval synovi prostředky v hotovosti na za účelem úhradu nákladů spojených s patentem. [příjmení] [právníká osoba] jednalo svědek s panem [příjmení]. S paní [celé jméno

obžalované] asi ne, neboť ta neměla nic společného s výrobní činností. Svědek nedával žádné pokyny k fakturaci paní [celé jméno obžalované] ani panu [příjmení].

10. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že jej obžalovaná [celé jméno obžalované] kontaktovala někdy v roce [rok] ohledně práce pro [právnícká osoba]. Obžalovaná mu nabídla práci s tím, že by měl pracovat jako obchodní zástupce a koordinátor zakázek a zaměstnávání lidí z východních zemí. Zaměstnancem [anonymizováno] se stal svědek někdy na začátku roku [rok]. Tuto společnost řídila obžalovaná na základě generální plné moci za spolupráce s panem [příjmení]. Pracovní náplní svědka bylo najít společnost, kde potřebovali pracovní sílu, poté tu sílu najít, pracovníky tam umístit a nějakým způsobem je koordinovat. Společnost [anonymizováno] se zabývala se stavbami, [právnícká osoba] zažil svědek jenom chvíli, měla kupovat personální agenturu. Formálně všechny společnosti vedla paní [celé jméno obžalované]. [příjmení] pana [příjmení] v rámci těchto společností byla těžko uchopitelná. Dle názoru svědka všechno řídil prostřednictvím paní [celé jméno obžalované]. Obžalovaná zřejmě činila nějaká rozhodnutí i sama o své vůli bez pana [příjmení]. Tyto tři společnosti se na stejných zakázkách nepodílely, ale nějakým způsobem spolupracovaly. Společnosti měly kanceláře na adrese [adresa obžalované]. Svědek nemá informace o tom, že by vlastnily či měly pronajaté nějaké výrobní prostory nebo haly. Vždycky, když docházelo k počítání DPH, tak se paní [celé jméno obžalované] zavírala a dojem svědka byl, že s DPH nějakým způsobem čarovala mezi těmito společnostmi. Svědek nemá informace o tom, že by obžalované někdo uděloval pokyny, jak má účetnictví vést. Společnost [anonymizováno] generovala zajímavé peníze v řádech stovek tisíc korun, přesto byl neustále problém s penězi, které pořád někam mizely. Pan [anonymizováno] jezdil nějakým [anonymizováno], paní [celé jméno obžalované] jezdila [anonymizována dvě slova] a pak také nějakým [anonymizováno]. S panem [příjmení] ml. přišel svědek do styku, když mu [právnícká osoba] umísťovala do jeho dílny v [obec] lidi na práci. [anonymizováno] si pronajala část prostor, kde ti lidé pracovali u pana [příjmení]. [anonymizováno] nebyl pracovní agenturou a nemohl umísťovat lidi, proto si pronajal prostory k práci. Předmětem zakázky byla výroba nějakého zábradlí, měly se vyrábět i palety pro automobilku. Této zakázky se účastnilo 4-6 lidí z Ukrajiny a z Moldávie. Tyto osoby a všechno kolem si řídila paní [celé jméno obžalované]. Svědek se s nimi setkal, až když je vezl na zakázku, potom při výplatách, které probíhaly v hotovosti. Práci jim zadával sám pan [příjmení]. Jeden se snad jmenoval [příjmení]. [příjmení] bydlely na ubytovně střední školy. Tito pracovníci měli hodinovou mzdu, začínalo se na nějakých 110- 120 Kč za hodinu, svářeči měli více, asi 140-150 Kč za hodinu. Svědek nemá informace, že by některá z výše zmíněných společností vykonávala nějaké práce na patentu, to asi těžko. [příjmení] jinam než do [obec] svědek panu [příjmení] žádné pracovníky určitě nevezl. Pan [anonymizováno] měl kolem vynálezu všechno hotovo a jednalo se už jenom o prodeji toho patentu.

11. Svědkyně [jméno] [příjmení] [příjmení] (roz. [příjmení]) vypověděla, že od listopadu [rok] do listopadu [rok] pracovala pro [právnícká osoba] na pozici administrativní pracovníce, kam ji zaměstnala obžalovaná [celé jméno obžalované]. Svědkyně uvedla, že [právnícká osoba] řídila paní [celé jméno obžalované], ale jistá si tím není. Byla tam nějaká spolupráce obžalované a [jméno] [příjmení]. Náplní její práce byla zejména evidence podkladů pro účetnictví, které poté zpracovávala obžalovaná, která jí udělovala pokyny. Svědkyně si není jistá rolí [příjmení] ve společnosti, s obžalovanou měly přátelský vztah. Nadřízenou svědkyně byla obžalovaná, zda měl [příjmení] nějakou řídicí pravomoc v rámci [právnícká osoba], jí není známo. Společnost [anonymizováno] zaměstnávala lidi na dělnické stavební práce, svědkyně v rámci své pracovní pozice telefonicky kontaktovala společnosti, kde byli ti lidé umístěni, a zjišťovala množství odpracovaných hodin, aby mohla vytvořit výplatnice. Svědkyně neměla přehled, co patří pod [anonymizováno] a co pod [anonymizováno], to si řídila paní obžalovaná. Svědkyně nemá informace, že by obžalované někdo uděloval pokyny k řízení [právnícká osoba]. Účetnictví si vedla obžalovaná sama, svědkyně jí jenom připravovala věci, o které ji požádala. Obžalovaná se svědkyní neřešila

žádný problém týkající se účetnictví, k žádné chybové situaci nikdy nedošlo. Svědkyně pracovala v [obec] na ulici [ulice]. Svědkyně neví, že by některá ze [právnícká osoba], [anonymizováno] či [anonymizováno] pracovala na nějakém patentu, ani že by některá z těchto společností disponovala výrobními prostorami.

12. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že v létě [rok] spolupracoval jako se [jméno] [příjmení] ml., svěřeli různé ocelové konstrukce a palety. V průběhu toho roku zde pracovalo asi 6 lidí a občas přiváželi cizí státní příslušníky na výpomoc. Jednalo se o lidi z Moldávie a Ukrajiny, bylo to plus mínus 6 stejných pracovníků. Tito lidé tam už ke konci roku [rok] nepracovali, odjížděli dříve. Pracovali

i o sobotách, dělali zřejmě dvanáctky, protože pracovali delší dobu než svědek. Bydleli společně na ubytovně v [obec]. Svědek nemá informace o patentu pana [příjmení] st., práce na výrobě patentu v dílně v [obec] neprobíhala. Po předstření jmen na č. l. 65 spisu svědek uvedl, že tato jména mu něco říkají, jedná se zřejmě o ty východní zaměstnance.

13. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že v roce [rok] pracoval jako OSVČ v dílně v [obec], kde část dílny měla pronajatou i [právnícká osoba] pana [příjmení]. Svědek s panem [příjmení] na některých zakázkách i spolupracoval. Společnost [anonymizováno] tehdy vyráběla ocelové palety

pro německou firmu. Svědek si je vědom toho, že otec pana [příjmení] vyráběl něco ohledně patentu, nemá však informace o tom, že by výroba probíhala v [obec]. V období od července do září [rok] pracovali pro [anonymizováno] asi 4 Moldavci najatí přes nějakou agenturu. Pracovali šest dnů v týdnu [číslo] hodin. Tyto osoby bydlely v učňovské ubytovně v [obec].

14. Svědek [příjmení] [příjmení] vypověděl, že se s obžalovanou [celé jméno obžalované] seznámil, když jsem jezdil za [jméno] [příjmení] a ona byla jeho účetní. Svědek pro [příjmení] v minulosti pracoval na stavbě. Nedokáže si přesně vybavit, o jaké se jednalo období, neboť v té době ve větší míře užíval pervitin. Společnost [anonymizováno] mu nic neříká. Po předstření smlouva o převodu podílu ve [právnícká osoba], kde je uveden jako nabyvatel, sdělil, že podpis na smlouvě je jeho, ale podepsání smlouvy si nepamatuje. Tenkrát podepisovali nějaké plné moci paní [celé jméno obžalované], ještě tam s ním byl kamarád [jméno]. Podepsali jí tehdy 4-5 smluv na převody firem a pak se už neozvali. Měli nějaké finanční potíže, šlo o to, že se firmy na ně převedou, oni si vyřeší nějaký problém, a potom si ty firmy převedou zase zpátky a jim za to zaplatí. Tento požadavek vzešel od paní [celé jméno obžalované] nebo od pana [příjmení]. Svědek tomu uvěřil a nechal si na sebe převést společnost zatíženou exekucemi. Slíbili mu za to nějaké plnění, dostali asi 5.000 Kč. Svědek jako společník [právnícká osoba] nevykonával žádnou činnost. Při podpisu smluv se svědek s nikým nasetkal, paní [celé jméno obžalované] mu bylo sděleno, že všechno zařídí. Co se týká [právnícká osoba], takto byla jediná firma, která měla dopadnout. Šlo tam o nějaké úvěry v bance. Paní [celé jméno obžalované] chtěla, aby vybrali peníze, řešilo se nějakých 350.000 Kč, chtěli tehdy pomoci v zoufalé situaci.

15. Skutkový stav byl prokázán i listinnými důkazy. Mezi společnostmi [anonymizováno] a [anonymizováno] byla dne [datum] uzavřena rámcová smlouva o dílo, smlouva o nájmu prostor a nájemní smlouva movitých věcí. Z faktury [číslo] ze dne [datum] soud zjistil, že [právnícká osoba] fakturovala [právnícká osoba] za provedené práce pro [právnícká osoba] v období 9/ [rok] částku 1.300.000 Kč plus 21 % DPH ve výši 273.000 Kč. [anonymizováno] fakturovala [anonymizováno] za provedené práce dle rámcové smlouvy o dílo fakturou ze dne [datum] [číslo] za [číslo] hodiny práce v měsíci červenci [rok] částku 251.428 Kč vč. DPH a fakturou ze dne [datum] [číslo] za [číslo] hodin práce v měsíci srpnu [rok] částku 263.190 Kč vč. DPH. Společnost [anonymizováno] fakturovala [právnícká osoba] za výrobu dílů v období září [rok] fakturou ze dne [datum] [číslo] částku 484.000 Kč vč. DPH, fakturou ze dne [datum] [číslo] částku 583.220 Kč vč. DPH a fakturou ze dne [datum] [číslo] částku 266.200 Kč vč. DPH. Společnost [anonymizováno] fakturovala [právnícká osoba] dále fakturou ze dne [datum] [číslo] za výrobu dílů vzorku tlumiče částku

712.500 Kč vč. DPH. Z kontrolního hlášení [právnícká osoba] za měsíc září [rok], které bylo finančnímu úřadu podáno dne [datum], soud zjistil, že faktura [číslo] nebyla v kontrolním hlášení uvedena a byla do kontrolního hlášení dodatečně zahrnuta až [datum].

16. Soud hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že jednání obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku o vině tohoto rozsudku, bylo bez pochybností prokázáno. Obžalovaná [celé jméno obžalované] i obžalovaná [právnícká osoba] svým jednáním naplnily po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku. Trestná činnost byla ukončena ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku, když obžalovaná [celé jméno obžalované] zahrnula do kontrolního hlášení finančnímu úřadu daňový doklad, ačkoliv si byla vědoma skutečnosti, že k plnění zde uvedenému nedošlo, tudíž se jedná o fiktivní předmět plnění. Zásahem finančního úřadu však byla daň řádně vyměřena a k dokonání trestného činu tak nedošlo. Obžalované jednaly v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku v úmyslu zkrátit daň a obohatit se tak na cizí úkor.

17. Obžalovaná [celé jméno obžalované] po celou dobu trestního řízení popírala spáchání trestné činnosti a hájila se tím, že byla pouhou účetní, které byly udělovány pokyny ze strany [jméno] [příjmení], který byl osobou, jež skutečně ovládala [právnícká osoba] a [příjmení] for you. Ona sama žádnou řídicí činnost nevykonávala. Uvedla, že neměla informace o tom, jak probíhaly práce na patentu pana [příjmení], které byly předmětem přefakturace mezi [právnícká osoba] a [právnícká osoba] for you, jež měla práce pro [anonymizováno] vykonávat. Vypověděla, že pokyn k vystavení předmětné faktury jí udělil v kanceláři pan [příjmení] a ona tak učinila po následující telefonické konzultaci s panem [příjmení]. Na faktuře je uvedeno, že je vystavena za práce, nikoliv za patent. Tuto formulaci jí nadiktoval pan [příjmení] s panem [příjmení]. Obhajoba obžalované však byla vyvrácena celou řadou důkazů provedených v hlavním líčení.

18. Svědci [jméno] [příjmení], [obec] [anonymizováno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] shodně vypověděli, že to byla právě obžalovaná [celé jméno obžalované], která reálně ovládala [právnícká osoba], [příjmení] for you a [anonymizováno], udělovala pokyny jejich zaměstnancům i formálním jednatelům a řídila probíhající zakázky společnosti. Svědek [příjmení] uvedl, že obžalovaná [celé jméno obžalované] řídila [právnícká osoba] na základě generální plné moci, kterou jí udělil jeho strýc [jméno] [příjmení], který byl formálním jednatelem společnosti. Dle výpovědi svědka vyvíjela obžalovaná činnost k obstarání zakázek společnosti a rozhodovala o jejich finančních tocích. Účetnictví [právnícká osoba]

a [příjmení] for you bylo rovněž plně v gesci obžalované. Svědek popřel, že by obžalované uděloval jakékoliv pokyny související s řízením uvedených společností. Výpověď svědka [příjmení] je v daném směru podporována i výpovědí svědka [příjmení], který uvedl, že [právnícká osoba] fakticky řídila prostřednictvím plné moci, kterou jí udělil, obžalovaná [celé jméno obžalované]. Svědek [příjmení] neměl o fungování společnosti jakékoliv povědomí a obžalované plně důvěřoval. Rovněž svědek [příjmení] [jméno] potvrdil, že to byla právě obžalovaná [celé jméno obžalované], která jej společně s [příjmení] požádala, aby byl uveden jako formální jednatel společnosti [příjmení] for you. Obžalovaná [celé jméno obžalované] dělala ve společnosti veškeré papíry a zabezpečovala jej, že je vše v pořádku. Byla to obžalovaná [celé jméno obžalované], na níž se svědek obrátil s požadavkem na ukončení své účasti ve [právnícká osoba] for you. Taktéž svědci [příjmení] a [příjmení] [příjmení], zaměstnanci [právnícká osoba], která byla personálně propojena se společnostmi [anonymizováno] a [příjmení] for you, sdělili, že to byla obžalovaná [celé jméno obžalované], která reálně vykonávala řídicí pravomoc ve společnostech [anonymizováno] a [příjmení] for you. Tito svědci však popsali i poněkud významnější postavení svědka [příjmení] v rámci těchto společností, než sám svědek [příjmení] připustil. Svědek [příjmení] uvedl, že obžalovaná osobně řídila zahraniční pracovníky na zakázce pro pana [příjmení] v [obec]. Z výše

uvedených výpovědí tak jednoznačně vyplynulo, že to byla právě obžalovaná [celé jméno obžalované], která měla reálný řídicí vliv ve společnostech [anonymizováno], [příjmení] for you a [anonymizováno]. Obžalovaná společně s [jméno] [příjmení] dosadili jako formální jednatele společnosti bílé koně [příjmení] a [příjmení], kteří měli formálně odpovídat za fungování společností a skrýt skutečnou roli obžalované [celé jméno obžalované]. Jméno obžalované tak oficiálně nefigurovalo v obchodním rejstříku, ani na smlouvách, které jménem [právnícká osoba] a [příjmení] for you podepisovali její jednatele, čímž obžalovaná zamýšlela zastřít svoji skutečnou řídicí roli a formálně se zbavit odpovědnosti za závazky těchto společností. Z výpovědi výše uvedených svědků má však soud za prokázané, že bez souhlasu obžalované [celé jméno obžalované] ve společnostech nemohla proběhnout žádná podstatnější rozhodnutí. Obžalovaná rozhodovala o přidělení zahraničních pracovníků klientům společností i o tom, jak bude naloženo s utrženými prostředky. Obžalovaná rovněž disponovala finančními prostředky v hotovosti, prostřednictvím nichž byli vyplaceni zahraniční pracovníci, jak vypověděli svědci [příjmení] a [příjmení] [příjmení]. Silné postavení obžalované je patrné i ze skutečnosti, že oproti svědku [příjmení] měla přístup k bankovním účtům a datovým schránkám společností. Že obžalovaná nebyla pouhou účetní společností, ilustruje i skutečnost, že měla v rámci své pracovní činnosti k dispozici automobil prémiové značky, jak vypověděli svědci [příjmení] a [příjmení].

19. Pro tuto trestní věc bylo dále rozhodné, zda [právnícká osoba] for you skutečně poskytla [právnícká osoba], jako odběrateli, nějaké pracovníky, jež pro [právnícká osoba] vykonali pracovní činnost v souvislosti s výrobou patentu, která měla být [právnícká osoba] fakturována ze strany [právnícká osoba] a následně měla být přefakturována mezi společnostmi [příjmení] for you, která měla figurovat v postavení subdodavatele, vůči [právnícká osoba], která měla figurovat v postavení dodavatele. Úvodem je třeba poznamenat, že se v daném případě jednalo o jeden dodavatelsko-odběratelský řetězec, v rámci nějž vystupovala [právnícká osoba] jako odběratel, [právnícká osoba] jako dodavatel a [právnícká osoba] for you jako subdodavatel. Ačkoliv byla obžaloba podána pouze na [právnícká osoba] a [celé jméno obžalované], která ji formálně ovládala, bylo v dané trestní věci nezbytné zkoumat oprávněnost fakturované činnosti v celém tomto [anonymizováno] řetězci. Po provedeném dokazování má soud za spolehlivě prokázané, že [právnícká osoba] for you, ani žádná z dalších společností řízených obžalovanou, neposkytly [anonymizováno] žádné pracovníky pro práci na patentu a žádné práce ve skutečnosti nebyly vykonány. Tyto práce měly být prováděny na místě, které dle své výpovědi neznala obžalovaná [celé jméno obžalované], ani svědek [příjmení] ml., pro jehož společnost měly být tyto práce vykonávány. Ani svědek [příjmení], který měl přehled o zakázkách společností řízených obžalovanou [celé jméno obžalované], nevěděl nic o tom, že by tyto společnosti vykonávaly nějaké práce na patentu. Rovněž původce patentu svědek [příjmení] st. nesdělil žádné informace o tom, kde měly práce na součástkách pro patent, jež měly vykonávat společnosti řízené obžalovanou [celé jméno obžalované], probíhat. S přihlédnutím ke skutečnosti, že společnosti řízené [celé jméno obžalované] nevlastnily ani si nepronajímaly dle sdělení zaměstnanců [příjmení] a [příjmení] [příjmení] žádné výrobní prostory, považuje soud za vyloučené, že by nějaké práce byly skutečně vykonány. Podezřelou se jeví rovněž skutečnost, že svědek [příjmení] ml. dle svých slov průběh prací nikterak nekontroloval, nevěděl, jaký objem prací byl skutečně vykonán a jako výstup mu měla být předložena součástka velikosti dlaně a odpadní materiál, za což měla jeho [právnícká osoba] zaplatit částku 588.810 Kč plus DPH ve výši 123.690 Kč. Platba v dané výši měla proběhnout v hotovosti, což opět vzbuzuje pochybnosti. Ohledně této zakázky nebyla pořízena jakákoliv písemná smluvní dokumentace, ačkoliv v totožném období byla mezi [právnícká osoba] a další společností řízenou obžalovanou [celé jméno obžalované] uzavřena písemná rámcová smlouva o dílo a to včetně takových podrobností, jako je například seznam zapůjčeného nářadí. Svědek [příjmení] st. a [jméno] [příjmení] rovněž vypověděli, že žádná ze společností řízených obžalovanou neměla nárok na výnos z případného prodeje licencím patentu. V daném případě tak nevznikl ani žádný statek duševního vlastnictví,

kteř by mohl být předmětem fakturace mezi společnostmi [příjmení] for you a [anonymizováno]. Nadto se jeví poněkud nelogickým, že by [právníká osoba] tuto hodnotu převedla na [právníká osoba] for you a ještě jí za to zaplatila, když v takovém případě by z logiky věci platba měla probíhat v opačném gardu. Výpověď svědka [příjmení] ml. nelze hodnotit jako důvěryhodnou, neboť jeho [právníká osoba] se podílela na výše uvedeném dodavatelsko-odběratelském řetězci, když sama profitovala z neoprávněně uplatněného DPH na vstupu. Bylo tak spolehlivě prokázáno, že plnění, které je předmětem faktury ze dne [datum] [číslo] je fiktivní.

20. Soud dále zkoumal, zda v rámci uvedeného dodavatelsko-odběratelského řetězce došlo ze strany [právníká osoba] k poskytnutí nějakého jiného plnění vůči [právníká osoba], v rámci něž by mohla figurovat [právníká osoba] for you jako subdodavatel, což by mohlo být podstatné z hlediska oprávněnosti faktury [číslo] ze dne [datum]. Soud má na základě výpovědi svědků [příjmení] ml., [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení] za prokázané, že v období od července do září roku [rok] probíhaly na dílně [právníká osoba] v [obec] práce na výrobě palet pro automobilový průmysl, jichž se účastnilo 4-6 zahraničních pracovníků. Z rámcové smlouvy o dílo [číslo] [rok] má soud za prokázané, že smlouva o provedení těchto prací byla dne [datum] uzavřena mezi [právníká osoba], jako objednavatelem, a [právníká osoba] for you, jako zhotovitelem. Z faktur ze dne [datum] [číslo] ze dne [datum] [číslo] má soud za prokázané, že práce proběhly v měsíci červenci v rozsahu [číslo] hodin a v měsíci srpnu v rozsahu [číslo] hodin. Součástí těchto faktur je i tabulka, na níž je uvedeno v měsíci červenci šest jmen zahraničních pracovníků a v měsíci srpnu čtyři jména zahraničních pracovníků, kteří vykonávali uvedené práce. Že tyto osoby skutečně vykonávaly uvedené práce, potvrdili i svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Rovněž počet odpracovaných hodin jednotlivými pracovníky (v měsíci srpnu 318 hodin) odpovídá sdělení svědků [příjmení] ml., [anonymizováno] a [příjmení] o tom, že tito svědci pracovali zpravidla déle než osm hodin denně, šest dnů v týdnu. Následně bez jakéhokoliv zjevného důvodu do daného smluvního vztahu mezi [právníká osoba] a [příjmení] for you vstupuje v měsíci září [právníká osoba], která za provedené práce fakturuje dne [datum] fakturou [číslo] částku 484.000 Kč vč. DPH, fakturou ze dne [datum] [číslo] částku 583.220 Kč vč. DPH a fakturou ze dne [datum] [číslo] částku 266.200 Kč vč. DPH. Mezi [právníká osoba] a [anonymizováno] nedochází k uzavření jakékoliv písemné smluvní dokumentace. Oproti fakturaci za předchozí měsíce, kdy jako zhotovitel figurovala [právníká osoba] for you, se jedná o částku o více než milion korun vyšší. Nicméně výpověďmi svědků [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení] bylo prokázáno, že na zakázce [právníká osoba] v prostorách v [obec] pracovali v celém období od července do září roku 2018 stále ti stejní pracovníci, a to v obdobném rozsahu. Je tedy zřejmé, že čtyři zahraniční pracovníci, za jejichž hodinu práce byla v předchozím měsíci fakturována částka 171 Kč, nebyli schopni odvést takový objem prací, za něž by mohla být v měsíci září fakturována částka celkem 1.333.420 Kč vč. DPH. Soud proto považuje za oprávněnou a provedené pracovní činnosti odpovídající pouze fakturu ze dne [datum] [číslo] na částku 266.200 Kč vč. DPH, která odpovídá fakturaci v minulých měsících, jejíž výši přesahuje pouze o jednotky tisíc korun. Předmětem faktury ze dne [datum] [číslo] na částku 484.000 Kč vč. DPH a [číslo] na částku 583.220 Kč vč. DPH, je fiktivní plnění, k němuž ve skutečnosti nedošlo. V daném směru nelze přikládat žádnou důkazní hodnotu sdělení ubytovny v [obec], podle níž zde byly v předmětném období ubytovány pouze dvě osoby a sdělení ČSSZ, podle níž neměly společnosti ovládané obžalovanou [celé jméno obžalované] k dispozici žádné zaměstnance. Provedeným dokazováním tak bylo prokázáno, že na zakázce na výrobu palet ve [právníká osoba] v [obec] pracovalo v roce 2018 v měsíci červenci šest zahraničních pracovníků, z nichž dva měli nižší počet odpracovaných hodin a v tomto měsíci s prací skončili a v měsících srpnu a září to byli čtyři zahraniční pracovníci, kteří nebyli oficiálně nikde evidováni, což opět dokresluje způsob podnikání obžalované [celé jméno obžalované].

21. Na základě výše uvedeného lze tedy shrnout, že [právnícká osoba] for you skutečně vykonala pro [právnícká osoba] v měsíci červenci [rok] [číslo] hodin prací, za což vyfakturovala částku 207.791 Kč plus 21 % DPH ve výši [číslo], celkem tedy 251.428 Kč. V měsíci srpnu [rok] vykonala [číslo] hodin prací, za což vyfakturovala částku 217.512 Kč plus 21 % DPH ve výši [číslo], celkem tedy 263.189 Kč. Poté v měsíci září [rok] [právnícká osoba] dle názoru soudu [právnícká osoba] oprávněně fakturou [číslo] vyfakturovala částku 220.000 Kč plus 21 % DPH ve výši 46.200 Kč, celkem tedy 266.200 Kč, za přesně nezjištěný objem prací, odpovídající objemu prací v předchozích dvou měsících.

22. Faktury vystavené [právnícká osoba] v pozici dodavatelé [právnícká osoba] v pozici odběratele dne [datum] [číslo] na částku 588.810 Kč plus 21 % DPH ve výši 123.690 Kč, celkem 712.500 Kč, dne [datum] [číslo] na částku 400.000 Kč plus 21 % DPH ve výši 84.000 Kč, celkem 484.000 Kč a dne [datum] [číslo] částku 482.000 Kč plus 21 % DPH ve výši 101.220 Kč, celkem 583.220 Kč, považuje soud za doklady účelově vystavené s úmyslem získat pro [právnícká osoba] a [anonymizováno] neoprávněně nárok na odpočet DPH přenesením daňové povinnosti na [právnícká osoba] for you, neboť předmětem těchto faktur je fiktivní plnění, čehož si byla obžalovaná [celé jméno obžalované] jako osoba ovládající [právnícká osoba] vědoma, neboť dle výpovědi svědků [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] [příjmení] vykonávala řídicí činnost a měla přehled o zakázkách společnosti, které nadto s ohledem na jejich objem musely být pro společnost klíčové. [příjmení] [příjmení] ml., který v daném řízení figuruje v pozici svědka, si byl fiktivnosti plnění vědom, neboť výše fakturované částky neodpovídaly čtyřem poskytnutým zahraničním pracovníkům

a časovému rozsahu jimi odvedené práce. Společnost [anonymizováno] tak [právnícká osoba] vyfakturovala za fiktivní plnění celkem částku 1.470.810 Kč plus 21 % DPH ve výši 308.910 Kč. Jelikož tyto částka fakturovaná těmito ničím nepodloženými fakturami a fiktivní DPH přesahuje svou výši částku 1.300.000 Kč a DPH ve výši 273.000 Kč, které měla [právnícká osoba] for you, jako subdodavatel,, přefakturovat“ [právnícká osoba], jakožto dodavatelé, uzavřel soud na rozdíl od podané obžaloby, že deklarované zdanitelné plnění, které měl daňový doklad [číslo] ze dne [datum] osvědčovat, nebylo provedeno, tudíž nárok na odpočet DPH ve výši 273.000 Kč byl uplatněn neoprávněně.

23. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení a jejich hodnocení, každého důkazu zvlášť a všech důkazů ve vzájemných souvislostech soud dospěl k závěru, že obžalovaná [celé jméno obžalované] svým jednáním výše popsáním po objektivní i subjektivní stránce naplnila zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku, když jako osoba fakticky ovládající [právnícká osoba] v předmětném období do daňového přiznání společnosti zahrnula fiktivní fakturu, kterou předstírala, že [právnícká osoba] vznikl nárok na odpočet DPH v částce 273.000 Kč, čímž se pokusila správce daně uvést v omyl ohledně výše daňové povinnosti [právnícká osoba] a zkrátit tak DPH. Správce daně však uplatněný nárok na odpočet DPH neuznal a platebním výměrem ze dne [datum rozhodnutí], [číslo jednací] daň řádně vyměřil. Obžalovaná [celé jméno obžalované] teda učinila ze svého pohledu veškeré potřebné kroky ke spáchání trestného činu, avšak s ohledem na zásah správce daně k dokonání trestného činu nedošlo a byl tak ukončen ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaná se pokusila daň zkrátit o částku 273.000 Kč, což ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku představuje větší škodu. Z hlediska subjektivní stránky obžalovaná jednala v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť zahrnutím fiktivního daňového dokladu do přiznání k DPH a jeho následným podáním vůči finančnímu úřadu obžalovaná záměrně předstírala nižší daňovou povinnost oproti skutečnosti, čímž chtěla dosáhnout zkrácení daně.

24. Trestní odpovědnost obžalované společnosti je odvozována z jednání obžalované, proto se veškeré právní závěry uvedené shora vztahují taktéž na trestní odpovědnost obžalované společnosti. V souladu s § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob (dále jen, „TOPO“) může být trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby spáchán i právnickou osobou. Obžalované právnické osobě je nutno přičítat jednání obžalované [celé jméno obžalované], neboť se trestné činnosti dopustila dle § 8 odst. 1 písm. c) [anonymizováno] jako osoba vykonávající rozhodující vliv na řízení této právnické osoby a v jejím zájmu. Trestný čin byl spáchán v zájmu obžalované právnické osoby, neboť právě ona měla získat na základě neoprávněně uplatněného nároku na odpočet DPH majetkový prospěch.

25. Jako nedůvodné je nutno odmítnout námitky obhajoby, že obžalovaná [celé jméno obžalované] se pokusila napravit následky svého jednání, jehož trestnost tak zanikla pro účinnou lítost tím, že dne [datum], tedy ještě před zahájením trestního stíhání, podala jménem [právnická osoba] for you dodatečné daňové přiznání, v rámci nějž uvedla i fakturu [číslo] která osvědčovala povinnost této společnosti odvést na DPH částku 273.000 Kč, kterou měla obdržet od [právnická osoba], jakožto daň

na vstupu. Je třeba zdůraznit, že primárním záměrem obžalované bylo neoprávněně získat nárok na odpočet DPH pro [právnická osoba]. Obžalovaná za tímto účelem podnikla veškeré kroky, které považovala za potřebné, tedy zahrnuje do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty fiktivní fakturu, kterou předstírala, že [právnická osoba] vznikl nárok na odpočet DPH v částce 273.000 Kč. Pouze z důvodu zásahu správce daně, který neuznal nárok na odpočet DPH a dne [datum] vyměřil obžalované právnické osobě řádnou daňovou povinnost, nedošlo ke zkrácení daně. Pokud obžalovaná [celé jméno obžalované] více než tři měsíce po tom, co nevyšel její pokus o zkrácení daně, zahrnuje do dodatečného daňového přiznání [právnická osoba] for you předmětnou fakturu deklarující daňovou povinnost této společnosti, která nadto ani nebyla uhrazena, nemůže být o snaze obžalované ke zmírnění následků její trestné činnosti řeč. Obhajoba obžalované, že dne [datum] podala za [právnická osoba] for you zároveň řádné a opravné přiznání k DPH, přičemž předmětná faktura byla v opravném přiznání zahrnuta, byla vyvrácena sdělením správce daně a svědkyně [příjmení] [příjmení].

26. Nepříléhavým se jeví být i odkaz obhajoby na jinou trestní věc, ve které byla fiktivní daň na jedné straně vykázána na výstupu a řádně odvedena a na druhé straně byla fiktivní daň vykázána na vstupu a o to snížen odvod, čímž nevznikla státu žádná újma, neboť daňové neutralita DPH nebyla narušena. V dané trestní věci je situace odlišná v tom, že vlastní daňová povinnost nebyla ze strany [právnická osoba] for you splněna, čímž došlo k narušení daňové neutrality.

27. Jednání obžalovaných je vysoce společensky škodlivé již samotným naplněním všech formálních znaků skutkové podstaty uvedeného zločinu. Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil ustanovením § 38 a § 39 a násl. tr. zákoníku.

28. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatelů a k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatelů po činu, zejména k jejich snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatelů.

29. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky

trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

30. K osobě obžalované [celé jméno obžalované] bylo zjištěno, že v opisu z rejstříků trestů má dva záznamy, ke kterým však z důvodu osvědčení již není možné přihlížet. Obžalované tak polehčuje její bezúhonnost. Přitěžující okolnosti soud neshledal. Soud ukládal trest podle trestní sazby § 240 odst. 1 tr. zákoníku, kde je obžalovaná ohrožena trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Vzhledem k povaze a závažnosti jednání obžalované a uvedeným okolnostem, soud dospěl k závěru, že účelu trestního řízení lze dosáhnout uložením výchovného trestu ve spodní čtvrtině zákonné trestní sazby. Obžalované tak byl uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let, která je s ohledem na osobu obžalované, jakožto i výše uvedené okolnosti spáchání trestné činnosti, dobou dostačující. Obžalované byl současně uložen i trest zákazu činnosti v podobě zákazu zastupování obchodních korporací,

a to jednak jako statutární zástupce obchodní korporace, tak i na základě plné moci, či jiného právního titulu, a to na dobu dvou let, jelikož obžalovaná se dopustila trestné činnosti v souvislosti s touto činností a soud shledal zájem na ochraně společnosti před dalším možným závadovým jednáním obžalované v daném směru.

31. Státní zástupce ve svém závěrečném návrhu navrhl uložit obžalované právnické osobě trest uveřejnění rozsudku. Z obchodního rejstříku je patrné, že jediným společníkem obžalované je zemřelý [jméno] [příjmení]. Jednatele tato společnost žádného nemá. Dle sdělení správce daně je obžalovaná společnost nekontaktní a daňovou povinnost vůči státu neplní. Jelikož se jedná v daném případě fakticky o prázdnou schránku, je dle názoru soudu trestní stíhání takové právnické osoby zcela zbytečné. Je očividné, že případně uložený trest uveřejnění rozsudku by nebyl realizován, neboť jej nemá fakticky kdo vykonat. Nadto dle názoru soudu ani nejsou splněny podmínky pro uložení daného druhu trestu, neboť podle soudu není třeba veřejnost seznámit vzhledem

k povaze a závažnosti trestného činu s odsuzujícím rozsudkem, ani to nevyžaduje zájem na ochraně bezpečnosti lidí, majetku, či společnosti, jelikož obžalovaná společnost již nevykonává žádnou činnost. Vylučovací metodou tak přichází dle TOPO v úvahu pouze možnost uložení peněžitého trestu. Soud proto uložil obžalované [právnická osoba] peněžité trest v nejmenší možné výměře dvaceti denních sazeb po 1.000 Kč, tedy v celkové výměře 20.000 Kč. Podle § 68 odst. 6 tr. řádu by peněžité trest neměl být ukládán, je-li zřejmé, že bude nedobytný, což je i tento případ. Nicméně uložení jiného druhu trestu není v případě nefunkční a nemajetné společnosti, jejíž činnost nespočívala převážně v páchání trestné činnosti možné a upuštění od potrestání není dle TOPO přípustné. Proto soud zvolil v případě obžalované [právnická osoba] daný druh trestu.

32. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody ve výši 273.000 Kč připojila poškozená Česká republika, jednající Finančním úřad pro Pardubický kraj, územní pracoviště v [obec]. Poškozená byla se svým nárokem v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť v řízení bylo prokázáno, že jednáním obžalovaných nedošlo ke vzniku žádné škody, neboť bylo ukončeno ve stádiu pokusu. Skutečnost, že vlastní daňová povinnost nebyla uhrazena, nikterak nesouvisí s trestnou činností obžalovaných.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat ve lhůtě osmi dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Odvolání může podat obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. ř., a to pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, který se ho přímo týká. Pro nesprávnost kteréhokoliv výroku může podat odvolání státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo odvolání má i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, ale pouze proti výroku o náhradě škody nebo

proto, že takový výrok nebyl učiněn. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený právo požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Chrudim 6. dubna 2022

Mgr. Jakub Jakubík
soudce